

21 -04- 1983

[REDACTED]

Nr. 14.153/II/P

[REDACTED]

[REDACTED]

Ter zitting van 10 maart 1983 heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) de klacht onderzocht tegen de Nederlandse Cultuurcommissie (N.C.C.) in verband met het gebruik van het Frans in mededelingen aan het publiek via affiches, voor de promotie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, alsook het gebruik van het Frans door Nederlandstaligen in administratieve binnendienst.

Uit advies 12.164/II/P van 20 november 1980 betreffende een klacht tegen de N.C.C. van de Brusselse Agglomeratie wegens het aanbrengen van affiches in bedoelde agglomeratie, blijkt dat geen meerderheid kon bereikt worden bij de V.C.T. en dat het volgende werd overwogen :

./.

2.

"Vijf leden van de V.C.T. (vier leden van de Franse Afdeling alsook één lid van de Nederlandse Afdeling) houden zich aan de interpretatie, sensu stricto, van het artikel 22 van de bij K.B. dd. 18 juli 1966 samengeschakelde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken en zijn derhalve van mening dat, in het gegeven geval, uitsluitend het Nederlands mag gebruikt worden; zij motiveren hun standpunt door het feit dat de oorsprong van het artikel 22 de verdediging is van de homogeniteit van één taalgemeenschap, in casu de Nederlandse taalgemeenschap.

Vijf andere leden van de V.C.T. (vier leden van de Nederlandse Afdeling alsook één lid van de Franse Afdeling) stellen het zo dat, wanneer de instellingen bedoeld in artikel 22 van de S.W.T. van oordeel zijn dat een zekere culturele activiteit of manifestatie een andere taalgemeenschap kan interesseren, niets in de wet hen verbiedt berichten en mededelingen in een andere landstaal te stellen voor zover deze berichten en mededelingen betrekking hebben op hogerbedoelde culturele activiteiten of manifestaties."

De V.C.T., verenigde vergadering der afdelingen, blijft bij haar vroeger standpunt wat dit betwiste punt betreft.

In verband met het tweede aspect van de klacht, namelijk het gebruik van het Frans door Nederlandstaligen in binnendienst, verklaart de N.C.C., die hierover ondervraagd werd, dat het aangevoerde feit niet juist is. De bedoelde reklameteksten worden in feite opgesteld door het reklamebureau.

Het is mogelijk, verklaart de N.C.C. nog, dat men mondeling in het Frans antwoordt. Het gebeurt tengevolge van de vraag van een in het Nederlandstalig onderwijs geïnteresseerde partikulier, waarbij dit mondelinge contact nochtans niet geregeld wordt door de S.W.T.

De klacht is op dit tweede punt dus ontvankelijk maar niet gegrond.

Een kopie van dit advies wordt meegedeeld aan de Voorzitter van de Nederlandse Cultuurcommissie.

[Redacted]

[Redacted]

